

Alkotmánybíróság

Budapest
Donáti u. 35-45.
1015

Ügyszám: IV/264-1/2014.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám:	10/264-2/2014.
Érkezett:	2014 MÁRC 14.
Példány:	1
Melléklet:	0 db
Kezelőiroda:	P

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott

[redacted] korábban csatolt meghatalmazással igazolt jogi képviselőm, [redacted] útján a fenti ügyszámon előterjesztett alkotmányjogi panasz indítvány

hiánypótlását

a törvényes határidőn belül terjesztem elő.

A 2014. február 4. napján kelt, a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény (Ftv.) 30. § (1)-(2) bekezdéseivel és a 35. § (1) bekezdéseivel összefüggésben előterjesztett alkotmányjogi panasz indítványt az alábbiakkal kívánom kiegészíteni tekintettel arra, hogy a T. Alkotmánybíróság úgy látta, hogy indítványom hiányos, „mert nem tartalmaz kellő indokolást arra nézve, hogy a támadott jogszabályi rendelkezések miért és mennyiben sértik az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogait (Alaptörvény Szabadság és Felelősség fejezet)”.

A fentiekre tekintettel korábbi indítványomat azzal egészítem ki, hogy kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a felnőttképzésről szóló 2013. évi LXXVII. törvény 30.§ (1), (2) bekezdése, valamint a 35. § (1) bekezdése alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel sértik a korábban már hivatkozott Alaptörvény Alapvetés B) cikk (1), az M) cikk (2) bekezdését, a Szabadság és Felelősség fejezet I. cikk (1), (3)-(4), valamint a XV. cikk (1), (2) bekezdését.

INDOKOLÁS

Az Alaptörvény I. cikke az alábbiakat mondja ki:

- (1) *Az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.*
- (3) *Az alapvető jogokra és kötelezettségekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg. Alapvető jog más alapvető jog érvényesülése vagy valamely alkotmányos érték védelme érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával korlátozható.*

(4) A törvény alapján létrehozott jogalanyok számára is biztosítottak azok az alapvető jogok, valamint őket is terhelik azok a kötelezettségek, amelyek természetüknél fogva nem csak az emberre vonatkoznak.

Az Alaptörvény XV. cikke az alábbiakat mondja ki:

„(1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

(2) Magyarország az alapvető jogokat mindenkinek bármely megkülönböztetés, nevezetesen faj, szín, nem, fogyatékoság, nyelv, vallás, politikai vagy más vélemény, nemzeti vagy társadalmi származás, vagyoni, születési vagy egyéb helyzet szerinti különbségtétel nélkül biztosítja.”

A kérelmekben kifejtett indokok alapján az indítványozónak, mint jogi személynek sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogai a jogállamiság elvéből eredően a szerzett jogok védelméhez való jog, valamint a tisztességes gazdasági versenyhez való jog, továbbá a törvény előtti egyenlőség és a hátrányos megkülönböztetés tilalma, melyet az államnak védenie kell.

Az indítványozó által megsemmisíteni kért 2013. évi LXXVII. törvény 30.§ (1) és (2), valamint 35.§ (1) bekezdésének rendelkezései álláspontom szerint sértik az Alaptörvény I. cikk (1), (3)-(4) bekezdéseiben, valamint a XV. cikk (1)-(2) bekezdéseiben meghatározott jogokat.

A 2013. évi LXXVII. törvény 30.§ (1) és (2), valamint 35.§ (1) bekezdésének rendelkezései 2013. augusztus 31. napjától automatikusan elvonják a nyelvviskoláktól, köztük az indítványozótól a korábban megszerzett és kifizetett akkreditációkat (intézményi és program) függetlenül attól, hogy azok a törvényben meghatározott időpontot követően járnak le. Ehhez kapcsolódóan további jogokat, kedvezményeket is megvon az ilyen nyelvviskoláktól, mint az Áfa-mentesség és hazai és uniós forrásokból támogatott pályázatokon való részvételi jogot.

Ezeknek a rendelkezéseknek a következtében a nyelvviskolák egyébként homogén csoportja között megvalósul a hátrányos megkülönböztetés, azaz az általános jogegyenlőség elvének sérelme, melyet több alkotmánybírói határozat is kifejezetten tilt.

Az általános jogegyenlőség sérül, hiszen az indítványozónak a fenti jogokért (Áfa-mentesség és hazai és uniós forrásokból támogatott pályázatokon való részvételi jog) kétszer, míg más nyelvviskoláknak, akik korábban nem rendelkeztek akkreditációval, de az új törvény alapján engedélyt szereznek, csak egyszer kell díjat fizetniük.

A 2013. évi LXXVII. törvény 30.§ (1) és (2) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek eredményeképpen az indítványozó esetében az a helyzet áll elő, hogy bár az akkreditáció megszerzéséhez szükséges tudással rendelkezik és az akkreditációért a korábbi jogszabályban foglalt díjakat megfizette, 2014. augusztus 31-én elesik a szerzett jogaitól. Az indítványozó, ha ebben az időpontban az Áfa-mentes oktatási tevékenységet, valamint a pályázatokon való indulási lehetőségét fent kívánja tartani, akkor a 2013. évi LXXVII. törvény szerinti engedélyt kellene megszereznie. Az engedély megszerzésének számos feltételét írja elő az új törvény, többek között díj megfizetését és felelősségbiztosítás megkötését.

Ez a hátrányos megkülönböztetés megvalósulása mellett egyértelműen sérti a tisztességes gazdasági versenyhez való jogot is, hiszen az indítványozó korábban szerzett jogának elvonásával, valamint a hátrányos megkülönböztetés megvalósulásával versenyhátrányba kerül a többi nyelviskolával szemben.

Meglátásom szerint az akkreditáció – annak eredeti lejárat ideje előtt - nem vonható el az intézményektől, illetve nem lehet ugyanazon jogok megszerzéséért a díj kétszeri megfizetésére kötelezni a korábban már akkreditációval bíró nyelviskolákat, hiszen az nem más alapvető jog érvényesülése érdekében, a feltétlenül szükséges mértékben, az elérni kívánt céllal arányosan, az alapvető jog lényeges tartalmának tiszteletben tartásával történik, hanem az Alaptörvényben foglalt, kérelmemben és a fent hivatkozott jogok sérelmére.

Budapest, 2014. március 3.

Indítványozó képviselőjében:

